

Sygn. akt XVII Ka 264/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVII Wydział Karny Odwoławczy, w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Maciejewska-Papież

Sędziowie: SSO Małgorzata Susmaga (spr.)

SSO Anna Judejko

Protokolant: apl. adw. Żaneta Rzepczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Anny Oszwałdowskiej-Kocur

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2015r. sprawy

P. J.

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego od wyroku łącznego Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt III K 210/14

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy uznając apelację skazanego za oczywiście bezzasadną,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Adama Czeskiego kwotę 147,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym

III. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Małgorzata Susmaga Dorota Maciejewska- Papież Anna Judejko

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań- Grunwald i Jeżyce w Poznaniu wyrokiem łącznym z dnia 19 grudnia 2014 roku, orzeczonym wobec skazanego P. J. rozwiązał węzły kary łącznej orzeczonej wyrokiem tegoż Sądu z dnia 31 grudnia 2013r. (III K 585/13) oraz z dnia 20 października 2014r. (III K 249/14).

Następnie Sąd Rejonowy połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami za przestępstwa objęte wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 28.11.2013 r. w sprawie VIII K 1746/13 za przestępstwo z art. 278§1 kk i inne popełnione w dniu 19.07.2013 r.- na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania pracy społecznej w wymiarze po 30 godzin miesięcznie. Na poczet kary Sąd zaliczył okres zatrzymania w dniu 6.08.2013 r.
2. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31.12.2013 r. w sprawie III K 585/13: za przestępstwa z art. 278 §1 kk i inne popełnione w dniach 4-5.10.2013 r. i 15.11.2013r. na kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności, które zostały połączone do kary łącznej 8 miesięcy pozbawienia wolności.

3. Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu z dnia 9.12.2013 r. w sprawie III K 273/13 za przestępstwo z art. 278§1 popełnione w dniu 19/20.07.2013 r.- na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy społecznej w wymiarze po 30 godzin miesięcznie.

4. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 6.02.2013 r. w sprawie III k 628/13 za przestępstwo z art. 12 kk w zw. z art. 278§1 kk i inne popełnione w okresie od 15 do 29.10.2013 r.- na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

5. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 20.10.2014 r. w sprawie IIII K 249/14 za przestępstwa z art. 217§ 1 kk popełnione w dniach 28.10.2013 r., 29.10.2013 r., na przełomie 9/10 2013 r., i 9.11.2013 r.- na kary po 4 miesiące pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 197§2 w zw. z art. 64§1 popełnione w dniu 8.11.2013 r.- na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienie wolności. kary jednostkowe połączone do kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności.

i wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres zatrzymania w dniu 6.08.2013 r., w pozostałym zakresie umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Nadto, Sąd Rejonowy zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania.

Powyższy wyrok łączny w części dotyczącej orzeczenia o karze, zaskarżył apelacją na swoją korzyść skazany. Zarzucił orzeczeniu rażąco niewspółmierność kary.

W uzasadnieniu skazany wskazał, iż orzeczona kara nie uwzględnia jego sytuacji osobistej, faktu, że jest on osobą młodą, pragnie podjąć pracę zarobkową i naukę.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Apelacja skazanego okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Zgodnie z ustaloną w tej mierze linią orzecniczą, apelacja jest oczywiście bezzasadna, jeżeli w sposób oczywisty brak jest wątpliwości, co do tego, że w sprawie nie wystąpiły uchybienia określone w art. 438 k.p.k. oraz art. 439 k.p.k., a nadto nie zachodzi przesłanka z art. 440 k.p.k. Apelacją oczywiście bezzasadną jest taka, której bezpodstawność nie budzi wątpliwości, zaś zasadność (lub jej brak) apelacji wiązać należy z oceną trafności uchybień, jakie w apelacji zostały wskazane. Powyższe okoliczności, uzasadniające określenie przedmiotowej apelacji jako oczywiście bezzasadnej, zachodziły niewątpliwie w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy przypomina przy tym, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji o karze może ulec zmianie lub uchyleniu jedynie w razie stwierdzenia, iż kara ta jest rażąco niewspółmierna. „Niewspółmierność kary” jest natomiast pojęciem o charakterze ocennym, a żaden przepis kodeksu postępowania karnego nie określa granic współmierności. Jedynymi ustawowymi wyznacznikami kary, których przekroczyć nie można, są przepisy części szczególnej kodeksu karnego, a także przepisy jego części ogólnej określające zasady wymiaru kary. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ukształtował się pogląd, zgodnie z którym za rażąco niewspółmierną uznać należy karę, która - choć mieści się w granicach przewidzianych przez ustawodawcę - nie uwzględnia wszystkich dyrektyw wymiaru kary i jako taka jest w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą.

Dodać przy tym należy, iż orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego sąd winien przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowo – podmiotowy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2002 roku, II KK 270/02). Ponadto sąd powinien dokonać oceny okoliczności, jakie zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków i zdecydować, czy okoliczności te przemawiają na korzyść skazanego, czy ich charakter jest zdecydowanie odmienny. Należy również pamiętać, że przy wymiarze kary łącznej nie bierze się pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę

wymiaru kar za poszczególne przestępstwa. Z istoty instytucji kary łącznej wynika natomiast, że kara ta może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji (pochłonięcia przez karę najsurowszą pozostałych kar), zasady kumulacji (zsumowania kar jednostkowych) lub zasady asperacji, to jest pośredniej pomiędzy absorpcją a kumulacją.

Odnosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd II instancji wskazuje, iż Sąd I instancji mógł wymierzyć skazanemu zaskarżoną karę łączną w przedziale od 1 roku i 6 miesięcy do 5 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd II instancji, oceniając zatem orzeczenie Sądu I instancji w przedmiocie rozmiaru wymierzonej skazanemu kary łącznej podnosi, iż ukształtowany przez sąd rozstrzygający na poziomie 3 lat pozbawienia wolności wymiar orzeczonej wobec skazanego kary łącznej w stopniu dostatecznym uwzględnia okoliczności mające wpływ na jej wymiar.

Przede wszystkim Sąd II instancji zwraca uwagę na to, iż Sąd Rejonowy w sposób należyty ocenił wpływ, jaki na decyzję o wysokości orzekanej wobec skazanego kary łącznej miała nadesłana przez administrację Aresztu Śledczego w P. opinia o P. J.. Opinia ta jest przeciętna, wskazuje na postępujący proces resocjalizacji ale także na dwukrotną karalność dyscyplinarną co, jak słusznie podkreślił Sąd Rejonowy nie może prowadzić do pobłażliwości. Sąd I instancji właściwie ocenił również to, że pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono skazanemu kary podlegające łączeniu, nie zachodzi tak ścisły związek przedmiotowo – podmiotowy, który mógłby stanowić podstawę do określenia wymiaru kary łącznej przy zastosowaniu wnioskowanej przez apelującego zasady absorpcji, bowiem łączeniu podlegały skazania za przestępstwa przeciwko mieniu, przeciwko czci i nietykalności cielesnej i przeciwko wolności seksualnej i obyczajności. Dalej przypomnieć również należy, iż działaniem tegoż skazanego pokrzywdzone zostały różne osoby. Również zbieżność czasowa nie jest tak ścisła, gdyż czyny zostały przez skazanego popełnione w okresie od lipca 2013r. do listopada 2013r. tj. w przeciągu 5 miesięcy.

Powyższe, zdaniem Sądu Okręgowego przekonuje, że wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji nie uwzględniałoby w dostatecznym stopniu dyrektyw karania obowiązujących przy wymierzaniu kary łącznej. Sąd Odwoławczy podkreśla bowiem, że kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem przestępczej działalności sprawcy w okresie czasu objętym skazaniem. I jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady absorpcji, jak i zasady kumulacji, to niemniej, rozstrzygnięcia te, jako skrajne winny znajdować zastosowanie jedynie w zupełnie wyjątkowych sytuacjach. Popełnienie więcej aniżeli jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od zasady absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie bowiem takiej kary doprowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, a zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych.

Mając zatem na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał, iż ukształtowany wobec skazanego przez Sąd I instancji wymiar kary łącznej jest zgodny z zasadami obowiązującymi przy wymiarze kar łącznych i nie razi swoją surowością, zaś apelacja nie dostarczyła tego typu argumentów, które władne byłyby podważyć ocenę poczynioną przez Sąd Rejonowy.

Z tych też względów, orzeczono jak na wstępie.

Zgodnie z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zasadą w postępowaniu odwoławczym jest ponoszenie kosztów przez skazanego. Tym samym, zasadniczo, należałoby obciążyć P. J. kosztami postępowania odwoławczego w niniejszej sprawie. Jednakże, Sąd Okręgowy w pkt. 3 wyroku zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów, mając na uwadze treść art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i uznając, iż uiszczenie kosztów byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na to, że przebywa on w zakładzie karnym, obecnie nie pracuje i nie posiada żadnych dochodów.

Zgodnie zaś § 14 ust. 2 pkt 5, § 19 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (...), oraz z uwagi na stosowny wniosek obrońcy z urzędu, Sąd Apelacyjny w pkt. 2 wyroku zasądził na jego rzecz od Skarbu Państwa kwotę 147,60 zł (w tym 23% VAT).

Małgorzata Susmaga Dorota Maciejewska-Papież Anna Judejko